Μέ εὐγνώμονα συναισθήματα, Σεβασμιώτατε ἅγιε ἀδελφέ, βρίσκομαι σήμερα κοντά σας. Ξέρετε ὅτι σᾶς ἐκτιμῶ καί πέρα ἀπό τήν πνευματική ἐπικοινωνία καί σχέση πού ὑπάρχει, καθώς ἐκ πατρός κατάγεσθε ἐκ τῆς Εὐρυτανίας, ὁπότε ὑπάρχει ἕνας ἐπιπλέον σύνδεσμος μεταξύ μας, γι᾽ αὐτό μέ χαρά ἀνταποκρίθηκα, παρά τόν κόπον τῶν ἡμερῶν νά εἶμαι σήμερα ἐδῶ, σέ αὐτό τόν εὐλογημένο τόπο, σέ σᾶς ἐντιμότατοι ἄρχοντες, εὐλογημένε λαέ τοῦ Θεοῦ, τούς ἀνθρώπους τούς εὐλογημένους καί χαριτωμένους.

Ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς μας, γιά ὅλους μας ἀδελφοί μου, εἶναι ἡ μητέρα μας, εἶναι ἡ μάνα μας. Κατ᾽ ἐπέκταση, ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς μας εἶναι καί ἡ μάνα ὅλων, ἡ Παναγία μας. Εἶναι τό ἱερότερο πρόσωπο πού ὑπῆρξε πάνω στή γῆ, γι᾽ αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία τήν ξεχώρισε πάνω ἀπό ὅλους τούς ἁγίους καί τήν ὀνόμασε Παναγία. Εἶναι αὐτή ἡ ὁποία εἶναι ἡ μητέρα τῆς ζωῆς, τήν ὁποία ἄν προσέξετε ὁ θάνατος καί ἡ νέκρωση, ὅπως λέει χαρακτηριστικά τό τροπάριο, δέν κατάφεραν νά τήν κρατήσουν, γιατί "μετέστη πρός την ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς". Εἶναι ἡ μητέρα τῆς ζωῆς, γιατί ἡ ζωή, ἀδελφοί μου, δέν εἶναι αὐτό πού βιώνουμε καθημερινά ἁπλά, γιατί αὐτό κάποτε τελειώνει καί παύει νά ὑπάρχει ἀπό τή ζωή. Ἡ ζωή εἶναι ὁ Χριστός. Τό εἶπε ὁ Ἴδιος "Ἐγώ εἶμαι ἡ ζωή, ἡ ἀλήθεια, τό φῶς καί ἡ ἀγάπη" καί ὁτιδήποτε ἄλλο εἶπε. Ὁ Χριστός μας, λοιπόν, εἶναι ἡ ζωή, ἄρα ἡ Μητέρα τῆς ζωῆς μετέστη πρός τούς οὐρανούς. Προσέξτε τό ἀπολυτίκιο "Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε". Δέν μᾶς ἐγκατέλειψε καί δέν μᾶς ἐγκαταλείπει ἡ Παναγία μας ἀδελφοί μου. Τό παράδοξο ὅμως, ξέρετε ποιό εἶναι; Ὅτι τήν ἐγκαταλείπουμε ἐμεῖς».

Ἀναφέρθηκε στή συνέχεια, σέ περιστατικά πού ἀποδεικνύουν τήν ἀπό μέρους μας ἐγκατάλειψη τοῦ Θεοῦ: Εἴμαστε ὁ μοναδικός λαός πάνω στή γῆ ὁ ὁποῖος βλασφημεῖ τό Θεό στόν Ὁποῖο πιστεύει. Εἴμαστε ὁ μοναδικός λαός πού βλασφημεῖ τήν Παναγία μας. Καί αὐτοί οἱ μουσουλμάνοι ἀκόμη Τήν σέβονται! Ἄν πᾶτε στήν Κωνσταντινούπολη, θά δεῖτε πολλές μουσουλμάνες νά καταφεύγουν στά Ἁγιάσματα νά πάρουν λίγο ἁγιασμό γιά τά παιδιά τους, γιά τόν ἄρρωστο πού ἔχουν στό σπίτι τους. Καί ἄν ἔλθουμε καί πάλι στά δικά μας, καί ἀκούσουμε τόν ἅγιο Ἰάκωβο (Τσαλίκη) νά μᾶς λέει νά δείξουμε τήν πίστη ἀπό τά ἔργα μας, τότε θά δοῦμε πολλά συγκλονιστικά, ἀρνητικά ὅμως χαρακτηριστικά... Καί λέω μόνο δύο: Κάποτε στόν ἑλλάδικό χῶρο ἀνθοῦσαν τά ὀρφανοτροφία. Μετά ἀπό ἕναν παγκόσμιο πόλεμο, μία κατοχή, ἕναν ἐμφύλιο, γέμισε ἡ Ἑλλάδα ὀρφανά καί ἔπρεπε αὐτά κάπου νά στεγαστοῦν. Κάπου νά φιλοξενηθοῦν καί κάπου νά διαπαιδαγωγηθοῦν. Πέρασε ὅμως αὐτή ἡ ἀνάγκη καί σήμερα μέ τί εἶναι γεμᾶτες οἱ πόλεις μας; Μέ γηροκομεῖα καί οἴκους εὐγηρίας.

Τί σημαίνει αὐτό ἀδελφοί μου; Σημαίνει ὅτι γιά πολλούς ἡ μάνα, καί ὁ πατέρας κατ᾽ ἐπέκταση, ἀλλά μιᾶς καί μιλάμε γιά τή Μάνα μας σήμερα, εἶναι κάτι τό περιττό, εἶναι κάτι πού δέν τό χρειαζόμαστε, κάτι πού πρέπει νά τό ξεφορτωθοῦμε ἀπό τό σπίτι μας. Καί αὐτό μᾶς ὁδηγεῖ πολλές φορές στό νά ἐπιλέγουμε νά κάψουμε ἀκόμα, μιᾶς καί ἐπιτρέπεται ἡ καύση τῶν νεκρῶν, καί τή μάνα μας, γιατί δέν θέλουμε νά ἐμπλακοῦμε σέ πολλές διαδικασίες μετά τήν νεκρώσιμη ἀκολουθία. Γιά νά τελειώνουμε. Τί δείχνει αὐτό, ἀδελφοί μου; Δείχνει ἔλλειψη ἀγάπης καί σεβασμοῦ στή μάνα μας. Καί ὅταν δέν ἀγαπᾶμε τή μάνα μας, αὐτήν πού πόνεσε νά μᾶς φέρει στόν κόσμο, αὐτή πού δοκιμάστηκε σκληρά σέ παλαιότερες ἐποχές τουλάχιστον γιά μᾶς τούς μεγαλύτερους, τότε πῶς θά ἀγαπᾶμε τό συνάνθρωπό μας; Πῶς θά ἀγαπάμε τόν τόπο στόν ὁποῖο ζοῦμε; Δυστυχῶς ζοῦμε σέ ἐποχή ἐγωκεντρική, ζοῦμε σέ ἐποχή ἀτομισμοῦ, ζοῦμε σέ ἐποχή πού

πέρα ἀπό μᾶς δέν ὑπάρχει τίποτα ἄλλο, ἀπολύτως τίποτα. Ὑπάρχουμε μόνο ἐμεῖς καί ἀδιαφοροῦμε γιά ὅλους τούς ἄλλους.

Εὐχόμαστε λοιπόν, ἡ Παναγία μας, ἡ μάνα μας νά εἶναι πάντα δίπλα μας. Μήν Τήν ἀφήσετε ἀδελφοί μου! Ἕνα βῆμα θέλει νά κάνουμε πρός αὐτήν, νά τῆς ἁπλώσουμε τά χέρια μας καί αὐτή νά μᾶς πάρει στήν ἀγκαλιά της. Νά μᾶς κρατήσει πάντα σφιχτά καί νά μᾶς ὁδηγήσει ἀπό δῶ καί πέρα σέ ἕναν καλύτερο κόσμο, σέ μιά καλύτερη κοινωνία καί σ' Αὐτόν πού εἴπαμε πρίν ὅτι εἶναι ἡ ζωή. Εὔχομαι νά εἶστε ὅλοι καλά, νά ἔχετε τήν εὐχή τῆς Παναγιᾶς μας! Στά σπίτια σας εὔχομαι κάθε καλό, νά εἶναι ἡ Παναγία προστάτιδα, σκέπη τοῦ καθενός, ὁδηγός, μάνα ἀληθινή γιά τόν καθένα ἀπό μᾶς. Καί νά προστρέχουμε πάντα σέ αὐτήν σέ ὅλες τίς δύσκολες στιγμές. Ξέρετε πολύ καλά ὅτι ὡς λαός δοκιμαζόμαστε σκληρά τά τελευταῖα χρόνια. Ἄς ἀφεθοῦμε στήν Παναγία μας, ἄς ἀκουμπήσουμε σέ αὐτήν καί ἄς τήν παρακαλέσουμε ὄχι μόνο γιά τόν ἑαυτό μας καί γιά τά παιδιά μας ἀλλά, ἀδελφοί μου, γιά ὅλο τόν τόπο, γιά ὅλο τό λαό μας, γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, γι' αὐτούς πού σκοτώνονται. Προσέξτε, ἀδελφοί σκοτώνουν ἀδέλφια στήν Οὐκρανία, ὀρθόδοξοι σκοτώνουν ὀρθοδόξους. Ἡ Παναγιά πονάει γι' αὐτό. Προσευχηθεῖτε, ἀδελφοί μου, γιά ὅλα αὐτά τά προβλήματα πού ταλανίζουν τήν ἀνθρωπότητα. Καί ὅταν οἱ προσευχές μας ἑνώνονται καί φθάνουν στόν οὐρανό, τότε καί ἡ Παναγία μᾶς ἀγκαλιάζει καί γίνεται σκέπη γιά τόν καθένα μας. Ἀμήν.